

Marraskirje

Viime vuonna Suomeen tultuani päätin, että istun vuoden seurakunnassa penkissä ennen kuin sitoudun mihinkään. Se vuosi on nyt istuttu, ja on aika palvella taas. Viimeinen vuosi Papua-Uudessa-Guineassa oli rankka, ja siirtyminen Suomeen ja eläkkeelle vaati sopeutumista, joten lepuvuosi oli tarpeen.

Kollegani Pirkko Luoma lähti Suomen Lähetysseuran lähettämänä Papua-Uuteen-Guineaan vuonna 1978 ja päätyi seuraavana vuonna Itä-Sepikin maakuntaan Urim –heimon pariin kääntämään Uutta Testamenttia tälle kielelle. Kielenpuhujat asuvat kahden maakunnan alueella. Suurin osa asuu Itä-Sepikin maakunnassa, mutta pieni osa, kukwo –murteen puhujat, Sandaun –maakunnassa. Minä aloitin käännöstyön tämän kukwo-ryhmän kanssa vuonna 2005. Murteet eroavat toisistaan niin paljon, että saman käännöksen käyttäminen on vaikeaa, varsinkin kun lukutaito ei ole vahva.

Me saimme valmiiksi kuusi Uuden testamentin kirjaa ja viime vuonna julkaisimme nämä yhtenä niteenä ja otimme kirjan juhlallisesti käyttöön kesäkuun lopulla. Työ päämurteelle on vielä kesken, ja olen alkanut auttaa tässä projektissa. Etsin omaa rooliani vielä, mutta autan mm. pitämään tiedostot järjestyksessä ja valmistelen käännöstä tulevaa ladontaa ja taittoa varten.

Meitä länsimaalaisia on tässä työssä kolme suomalaista ja yksi amerikkalainen: Pirkko Luoma Kajaanissa (kuva oikealla), Ritva Hemmilä Ylivieskassa ja amerikkalainen Paula Akerson Papua-Uudessa-Guineassa hoitamassa monenlaisia asioita paikan päällä. Paula on nyt Amerikassa kotimaankaudella, mutta palaa Papua-Uuteen-Guineaan ensi vuoden alkupuolella. Käännöstyössä on mukana myös neljä kansallista kääntäjää : Josech, David, Micah ja Jimmy.

Pirkko on käännösprojektin johtaja. Hän työskentelee Kajaanista käsin kommunikoiden tiimin kanssa joko skypellä tai sähköpostitse. Hän aloitti urim -projektin vuonna 1979 Ritva Hemmilän kanssa ja on tehnyt työtä useammankin henkilön kanssa. Parhaillaan on menossa 1. Korinttilaiskirjeen konsulttitarkastus. Tämä kirje on vaativa, joten rukoillaan tiimille viisautta.

Ritva (kuva oikealla) tekee takaisinkäännökset urimista englanniksi konsulttitarkastuksia varten. Ritva kertoo itsestään näin: *Mitä kummaa tässä itsestäni kertoisin? Tällainen puolirampa eläkeläinen, ikä just kohta 74, yrittää autella Pirkkoa voimiensa mukaan missä pystyy. Hienoa, että saa olla vielä näin vanhanakin mukana työssä edes vähän! Harrastuksena kuoro seurakunnassa ja kirpputoripöydän pito lähetyksen hyväksi. Metsässä kulkisin ja kaloja onkisin,*

jos vain kipeät nilkat sallisivat. Niissä on joku vaikeasti korjattava vika, leikkausta ei suositella kuin jos on ihan pakko. (Muita remppoja en tässä viitsi luetella) Kaksi veljeä on, toinen asuu perheineen Sauvossa, toinen tässä kadun toisella puolella.

Ritva aloitti urim -projektin Pirkon kanssa vuonna 1979 ja oli kylässä mukana muutaman vuoden ja oppi kielen hyvin. Hän on kirjoittanut mm. maisterin tutkielmansa urimin kielen kieliopista. Hän joutui kuitenkin jäämään Suomeen vuonna 1996 perhesyiden vuoksi.

Paula (kuva vasemmalla) huolehtii monen monesta käytännön asiasta paikan päällä. Hän ohjaa myös lukutaitotyötä. Alueella on äidinkielsiä kouluja ja niiden opettajia ja opettajien ohjaajia, joiden työtä Paula tukee. Hän on myös organisoinut mm. usean äidinkiellisen filmin äänittämisen ja kouluttanut tiimin näyttämään näitä filmejä.

Tässä kuvassa ovat Micah ja Josech käymässä skype-keskustelua Pirkon kanssa. Pirkko puhuu usein 'pojistaan', mutta he ovat kyllä aikamiehiä. Kaikki naimisissa ja kaikilla on lapsia. Josech on kansallisten kääntäjien vanhin.

Oikealla olevassa kuvassa ovat Jimmy ja David. Jimmy on hyväksytty opiskelemaan CLTC:hin (Christian Leadership Training College), joka on arvostettu raamattukoulu Papua-Uudessa-Guineassa. Käännösprojektille Jimmyn lähtö on menetys, koska hän osaa parhaiten käyttää tietokonetta.

Pyydän rukoilemaan jokaiselle tässä projektissa mukana olevalle viisautta ja voimia, jotta uriminkielinen Uusi testamentti valmistuisi. Pyydän muistamaan myös kukwo –heimoa. Rukoillaan, että kirjat ja äänitteet menisivät kaupaksi, ja että Sana saisi kantaa hedelmää kukwolaisten sydämissä.

Kiitoksin

Seija